by Dansoung Sungvornveshapan

แดนสรวง สังวรเวชภัณฑ์

Last Homo sapiens
๒๐๐๓

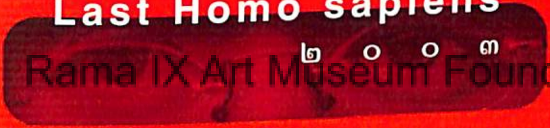

สุดท้าย โฮโม เซเปียนส์

B-CAT-2-0095
SOL-0168-08-2546

Last Homo sapiens

by Dansoung Sungvornveshapan

สุดท้าย โฮโม เซเปียนส์ โดย แดนสรวง สังวรเวชภัณฑ์

นิทรรศการศิลป ภาพถ่าย และสื่อปฏิสัมพันธ์

ณ หอศิลปวิทยนิทรรศน์ ชั้น ๗ สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๔ - ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๖

An art exhibition of Photograph and Media Art
at the Art Center, 7th Floor, Center of Academic Resources
Chulalongkorn University. 14th- 29th August 2003

SOL-0168-08-2003
B-CAT-2-0095

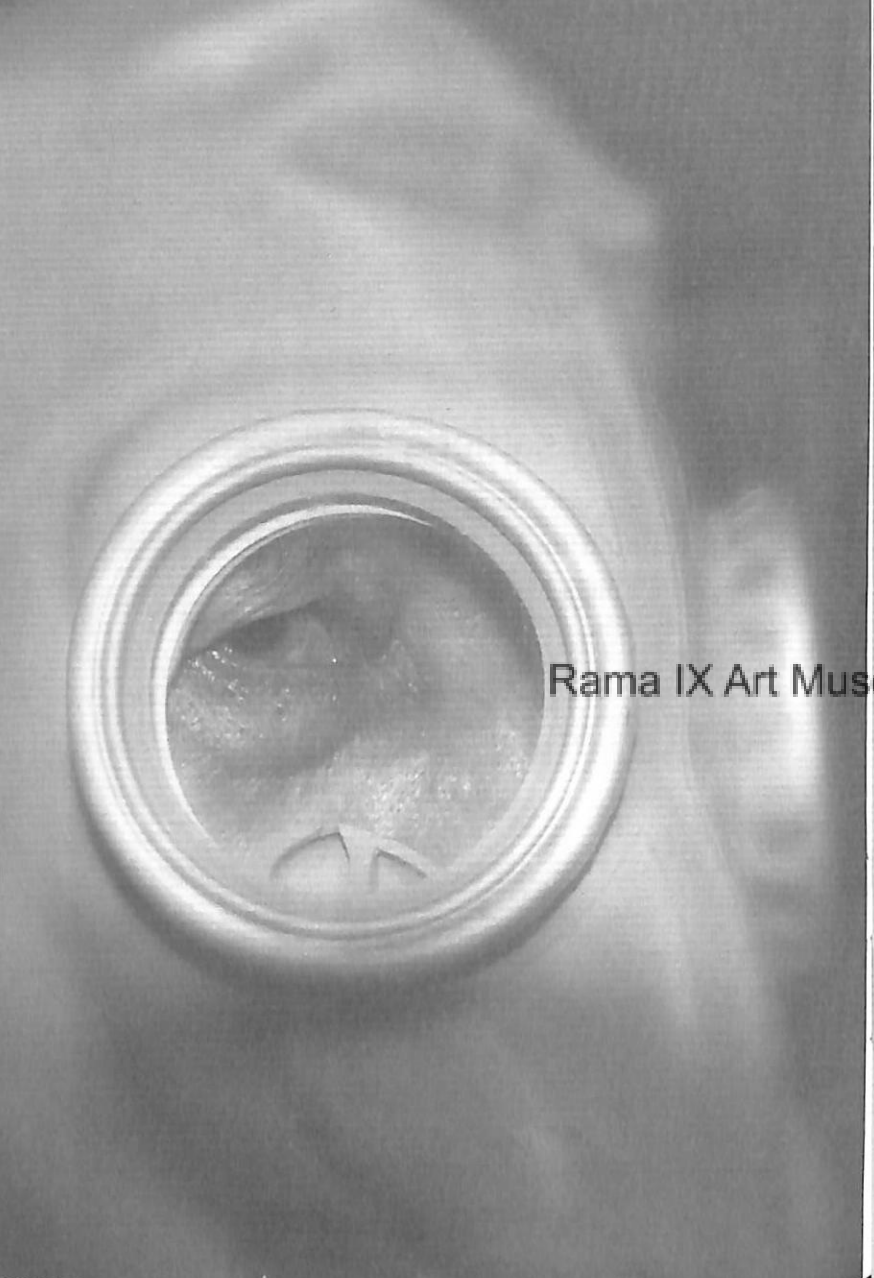

สุดท้าย โฮโม เซเปียนส์

โฉมหน้าวาระสุดท้ายของโฮโมเซเปียนส์ เราจึงเพ่งมองไปยังเบื้องลึกแห่งตัวตนของโฮโมเซเปียนส์ โฮโมฯ ซุกซ่อนเมล็ดพันธุ์ความรักเอาไว้ในแก่นใจกลางลึกเกินกว่าที่จะสถาปนาได้ โฮโมฯจึงทำได้แค่ปกป้องความรักไว้สำหรับตัวเอง โฮโมฯ คิดค้นและวิวัฒน์เพื่อค้นหาภาวะเหนือกาลเวลา ความรักต่างหากที่โฮโมฯทำหายไป และน่าเสียดายสิ่งที่หายไปนั้น ยังไม่ถูกค้นพบ โฮโมฯจึงทำลายทุกสิ่งโดยความสำนึกรู้ หรือไม่รู้ก็ตาม ก็เพียงแค่ปกป้องตัวเอง

วาระสุดท้าย โฮโมฯ ไม่ชอบเปิดเผยโฉมหน้าเพราะซุกซ่อนเมล็ดพันธุ์ผ่าเหล่าเอาไว้มากมาย เพียงแค่เพื่อรักษาลมหายใจไว้ให้ยืนยาว โฮโมฯ ชอบท้าทายความผิดพลาดของตัวเอง ด้วยการทำลายล้างทุกหนแห่งที่โฮโมฯไปถึง และที่นั้นโฮโมฯ เรียกว่า "อารยธรรม" ครอบงำและแบ่งแยกเผ่าพันธุ์ด้วยปริมาณความฉลาด โฮโมฯปิดกั้นการเชื่อมต่อแบบสัมผัสต่อการรับรู้ โฮโมฯกำลังสร้างระบบปิดไว้สำหรับหลาย ๆเผ่าพันธุ์ เพื่อบิดเบือนพันธุกรรมของเผ่าพันธุ์นั้น ๆ โฮโมฯจึงหมกมุ่นอยู่กับวิธีการไปสู่อำนาจที่จะครอบครองสิ่งที่ยังค้นหาอยู่ น่าเสียดายเวลาที่กำลังจะหมดไปเรื่อย ๆ พันธุกรรมของโฮโมฯล้าสมัยเกินไป เสื่อมโทรมเกินกว่าที่จะเยียวยา หรือว่า โฮโมซาเปียนจะเป็นมนุษย์เผ่าพันธ์สุดท้ายจริง ๆ

แดนสรวง สังวรเวชภัณฑ์

เริ่มต้นไม่มีอะไร.

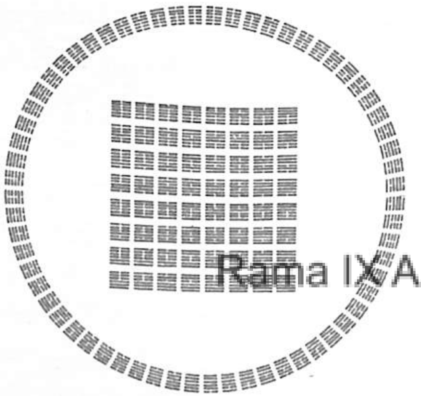

เริ่มต้น ไม่มีอะไร ในจักรวาล
ในความไม่มีอะไรนั้นคือ พลังไร้รูป.
พลังไร้รูปนั้นเคลื่อนไหวก่อนจะปรากฏรูป
จุดที่ปรากฏรูปนั้นคือ จุดกำเนิดตนเองขึ้น
เป็นหนึ่ง หรือ จากศูนย์ สู่ มี
จากหนึ่ง แยกเป็นสอง คือ สองขั้ว หรือ 2 มิติ.
จาก 2 เป็น 4 เป็น 8 เป็น 16 เป็น 32 เป็น 64
จาก 1 พัฒนาไปอีก 6 ระดับเป็น 64
นี่คือ จุดสำเร็จทั้งรวมกัน 7 ระดับ.
ปรากฏเป็นสัดส่วน สมดุลในจักรวาลเป็น 1:7.
ปรากฏเป็นเชิงสัญลักษณ์ หกระดับเส้นในคัมภีร์
อี้-จิง ที่ยิ่งใหญ่ พร้อม [redacted]
หกระดับคือ ที่มาของรูป 64 ตารางหลากรัก.

หมายถึง ศิลปมหามนุษย์ทุกสิ่งไม่พ้น 64 ลักษณะ
ทุกสิ่งที่เล็กสุดของจุลชีวิต ไปสู่ เอกภพจักรวาลใหญ่ที่สุด
ล้วนมีจุดสมดุลเมื่อปรากฏ สัดส่วน 1:7 ทั้งสิ้น
ผู้ใดที่ได้บรรลุสู่สมดุล 1:7 ผู้นั้นเป็นหนึ่ง
เดียวกับปรมัตถ์ ดังนั้น 1:7 จึงเป็นไม้บรรทัด
ที่ตรวจวัดสัดส่วนที่ลงตัวของการแปรรูปพลังงาน.

ทุกมนุษย์จะมีคำพูด มีภาษาเห็น ชุดของเลขมีมา
ตนเช่น 2 ตา 2 รูจมูก 5 นิ้ว ปาก
ให้เห็นได้ทั่วไป แต่หากจะหาคำตอบที่สมบูรณ์
เกาะติดเหตุสูตรคำนวณแห่งธรรม 1:7 เสมอ

7 คือ เลขสำเร็จของความสมดุล จะคิดจะใ
ให้หารด้วย 2 คือ พลังไร้รูป กับพลัง
ปรากฏรูป อย่างละ 3 ระดับ และมีชั้น 4
ตรงกลางกั้นเป็นชานพัก ของชั้นฟ้า-ดิน
ฟ้า 3 ระดับ สู่ชานชะลา ตอนเมื่อ

สู่ฐานดินอีก 3 ระดับ.
ฐานดิน 3 ระดับ คือ สิ่งมีชีวิต-พืช-สสาร
ชานพัก 1 ระดับคือ ไฟ PLASMA หรือ
มิราจ หรือ ภาพหลอน หรือ สภาวะจิต.

กาย 3 ระดับ จิต 1 ระดับ วิญญาณ 3 ระดับ
ล้วนเป็นคลื่นหยาบสู่ละเอียด หมุนเวียน.
ปรับเปลี่ยนใช้เวลาทั้งสิ้น 120 ปี.
มีทั้งชั้นฟ้า 10 ชั้นดิน 12.

มนุษย์ทุกคนเกิดมาเพื่อค้นหาคำตอบแห่งชีวิต.
ทุกวันสิ่งหมุนเวียน นั่ง นอน ยืน เดิน
ทำมุม 360° องศา เหมือนโลกบนปิ้งย่าง
ตามความร้อนของแสงแดดเหมือนไก่ย่าง
ที่หมุนรอบ รมควันจนครบวาระ
วงเวียนเล็ก เพื่อรอการเดินทางกลับไปสู่
วงเวียนใหญ่ จากการถอดระหัสคลื่นความ

ท่ามกลางหมู่ดาวในจักรวาล มีวัตถุ ที่เปลี่ยนแปลงนี้
นาตัวมหาศาล กลับกลายเป็นตัวเร็จทร์ ทุกสิ่ง
โดยคิดที่ให้โอกาสปรับรูปร่างและวิญญาณในตัว
ในที่สุดเป็นรูปแบบสิ่งมีชีวิต ภาพพิเศษ สู่ความไว้
ผู้เป็นดวงกล่าวไว้ [illegible]
“คุณค่าที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์”
แต่จะมีเพียง หนึ่งในร้อยพันล้าน ปีเกิด
อสุจิตัวเดียวเท่านั้นที่จะมีโอกาสเจาะทะลุ
ไปที่สุด เพื่อปฏิสนธิให้กำเนิดเป็นคน
ขณะเราเกิดมาจากโอกาส 1 ในล้าน ทั้งจากโลกจะมี
โอกาสเพียง 1 ในล้าน เช่นกัน
ใน ร้อยปี จะมีเพียง 1 คนเท่านั้นที่รู้เคล็ดลับนี้

สายัณห์ เลิศอุทัย ๐๒/๐๘/๔๖

มนุษย์ เป็นสิ่งมีชีวิตเพียงเผ่าพันธ์เดียวในความมหาศาลหลากหลายของธรรมชาติ รวมทั้งความเป็นหนึ่งอันพิเศษยิ่ง ท่ามกลางเผ่าพันธุ์ชีวิตนับล้านเผ่าพันธุ์ ก็มีแต่มนุษย์เท่านั้นที่มีจิตรู้ หรือที่รู้ว่าเรารู้ โดยธรรมชาตินั้นไม่มีสิ่งใดที่ได้มาโดยไม่มีความหมายอย่างหนึ่งอย่างใดผูกติดไว้ให้ เมื่อเรามีความเป็นพิเศษ เราย่อมต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบเป็นพิเศษยิ่งกว่าสรรพชีวิตอื่นใดรวมกันด้วย ท่ามกลางโลกสภาแห่งสิ่งมีชีวิตของโลกใบนี้มนุษย์ที่ “รู้ว่าเรารู้” *(โลกหลัง๒๐๑๒:สู่มิติที่๕ นพ.ประสาน ต่างใจ*

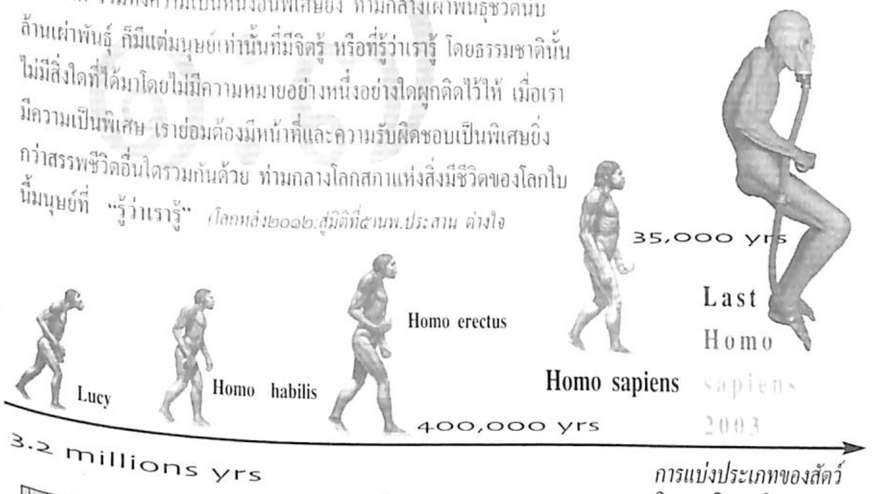

การแบ่งประเภทของสัตว์ โดย คาโรลุส ลินนายอส นักพฤษศาสตร์ชาวสวีเดน “Sytema Nature” ทฤษฎีระบบธรรมชาติ ที่ ๘ ยังใช้เรียกชื่อกันอยู่จนถึงทุกวันนี้ ทุกรูปแบบชีวิต ถูกเรียกเป็น ๒ ชื่อตามภาษาลาติน เช่น โฮโม เป็นชื่อประเภท ซาปิเอ็น เป็นชื่อสายพันธ์

HUMAN EVOLUTION

years ago	Stages of Evolution
4 million	*Australopithecus afarensis*
3.2 million	'Lucy' (*Australopithecus afarensis*)
2.5 million	several *Australopithecus* species
2 million	*Homo habilis*
1.6 million	*Homo erectus*
1.4 million	Australopithecines become extinct
1 million	*Homo erectus* settles in Asia
400,000	*Homo erectus* settles in Europe *Homo sapiens* begins to evolve
250,000	archaic forms of *Homo sapiens* *Homo erectus* becomes extinct
125,000	*Homo neanderthalensis*
100,000	*Homo sapiens* fully evolved in Africa and Asia
40,000	*Homo sapiens* (Cro-Magnon) fully evolved in Europe
35,000	Neanderthals become extinct; *Homo sapiens* remains the single surviving human species.

โฮโม เซเปียน : มนุษย์ผู้มีสติปัญญาอันชาญฉลาด

Homo :
สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่า มนุษย์
sapiens, sapient :
ฉลาดปราดเปรื่อง

สุดท้ายหรือท้ายสุด

โฮโม เซเปียนส์

ศิลปะคือความงาม ไม่ใช่ความจริงเหมือนหรือเหมือนจริงที่เป็นจริงลวง
ศิลปะจึงไม่ใช่เป็นของผู้หา และไม่ใช่เป็นของผู้เห็น
หาแบบที่เราหาไม่เห็น แต่จะเห็นโดยไม่ต้องหาแบบที่เราหา

ไม่คิดว่า **สุดท้าย -โฮโม เซเปียนส์** เหมือนกับ **ท้ายสุด - โฮโม เซเปียนส์** เพราะวลีหรือประโยคทั้งสองมีความหมายและให้ความหมายต่างกัน มีความหมายเพราะมีอยู่แล้วในตัวของมัน ส่วนให้ความหมายเราต้องหา ต้องคิด อย่างไรก็ตามความหมายของวลีประโยคแรก

-สุดท้าย -โฮโม เซเปียนส์ *-ที่เข้าใจ-*

หมายความว่า โฮโม เซเปียนส์หรือเผ่าพันธ์มนุษย์ชาติเป็นเผ่าพันธ์สุดท้าย ชีววิวัฒนาการของโลกจบตรงนี้ที่เผ่าพันธ์นี้ - ไม่ว่าเรามาที่นี่ทำไมเพื่อหาสิ่งใดหรือพบหรือไม่ต้องหาให้พบ - เพราะหลังจากนี้ไม่มีอีก

มนุษย์ชาติเป็นเผ่าพันธ์สุดท้ายของวิวัฒนาการของชีวิตของโลก

-ท้ายสุด - โฮโม เซเปียนส์ นั้น *-เข้าใจว่า-*

-เผ่าพันธ์ของเรา- ณ วันนี้ในศตวรรษที่ ๒๑ นี้ เรากำลังยืนอยู่ที่ท้ายสุดของแถว ส่วนวันพรุ่งนี้หรือศตวรรษต่อ ๆไปจะมีเราหรือเผ่าพันธ์ของเราอีกหรือไม่ วลีประโยคนี้ไม่ได้บอก เข้าใจว่ามีก็ได้ไม่มีก็ได้ **ท้ายสุด** จึงสัมพันธ์กับการจัดแถวจัดอันดับและเงื่อนเวลาอดีต ปัจจุบัน อนาคต และ *ตรงนี้น่าสนใจ*

วลีประโยค สุดท้าย - โฮโม เซเปียนส์ หมายความว่าเผ่าพันธ์เราคือจุดสุดท้ายของวิวัฒนาการของชีวิตในรูปแบบนี้ หมายความว่าวิวัฒนาการของชีวิตบนโลกจบที่มนุษยชาติ ห่วงโซ่แห่งองค์ชีวิตที่มีมาแต่เกิดของโลก (the great chain of being) สสาร ชีวิต มนุษย์ จิตใจและจิตวิญญานถูกกำหนดสุดท้ายโดยรูปแบบรูปกายของ โฮโม เซเปียนส์ หากเป้าหมายของวิวัฒนาการเป็นไปเพื่อหาความจริงแท้เพื่อหาปัญญาหรือจิต-วิญญาณสูงสุดให้พบ ก็ต้องด้วยรูปกายนี้

ส่วนวลีประโยค ท้ายสุด-โฮโมเซเปียนส์นั้น หมายความว่ารูปแบบของกายที่วิวัฒนาการขึ้นมาหลากหลายจนเป็นมนุษย์เพื่อให้จิตอาศัย ไม่จำเป็นต้องไปด้วยกัน แต่เป็นไปเพื่อเป้าหมายเพื่อค้นหาความจริงแท้ให้พบเพื่อหาจิตวิญญาณให้ได้ ร่างกายจะเป็นรูปไหนแบบใดก็ได้ หากรูปแบบโฮโม เซเปียนส์ไม่เอื้อให้ค้นหาความจริงแท้พบหาจิตวิญญาณสูงสุดได้ รูปกายนี้ก็ไม่จะเป็น จะเป็นรูปใหม่กายใหม่อะไรใดก็ได้ที่จะสามารถเอื้อให้หาความจริงแท้หาจุดสูงสุดได้ เช่นไดโนเสาร์เมื่อทำไม่ได้ก็ไม่จำเป็นต้องอยู่ต่อ มีรูปใหม่กายใหม่เป็น โฮโม เซเปียนส์เป็นเรามาแทน

ที่ว่าน่าสนใจเพราะมีระดับศาสดาระดับผู้ปฏิบัติจิตบันลุธรรม เช่น ศรีอรพินโธ "คุณแม่" รวมทั้ง "สัตเปรม" ต่างคิดเหมือน ๆกับ ที่นักวิทยาศาสตร์นักชีววิทยาคิดไม่ว่า ย๊าค โมนอกด์ หรือริชาร์ด ลีกคีย์ พอล แอร์ลิช ว่าชีวิตในรูปกายมนุษย์ โฮโม เซเปียนส์ นั้นจบสิ้นแล้ว

เพราะแทนที่หาความจริงเรากลับพอใจความลวงและทำลายสิ่งที่เอื้อความจริงทิ้งไปแทบทั้งหมดเพราะหลงตัญหา เมื่อรูปนี้กายแบบนี้ไม่สามารถหาความจริงแท้ได้พบก็ต้องมีรูปใหม่กายใหม่มาแทน.......

นพ. ประสาน ต่างใจ

วาระ เวลา และบริเวณว่าง

ผลงานภาพถ่ายของผมไม่สามารถกำหนดขอบเขตของเวลาจริงได้แน่นอน (non local) ภาพถ่ายของผมมักได้ถูกบันทึกความเป็นไปบนโลกปรากฏการณ์จริง ในบางส่วนของเสี้ยววินาทีของเหตุการณ์นั้น ๆ นั้นคือข้อมูลส่วนหนึ่งที่ผมกระโดดจับไว้ได้ และมีอีกสิ่งหนึ่งที่ผมถึงกับต้องคอยดักจับมันไว้ คือข้อมูลเสมือนอันท่วมท้น ภายใต้เทคโนโลยีและกรอบความคิดแบบประชากรในโลกที่สาม ที่มีพื้นที่ให้รองรับขยะนวัตกรรมอีกมากมาย ประเด็นสำคัญต่าง ๆในการสร้างสะพานเชื่อมที่เรียกว่าผลงานศิลปะ มักมีกระบวนการหลังภาพถ่าย (post Photography)เป็นตัวควบแน่น บีบอัด ย่นย่อ ข้อมูลความคิด จิตสำนึก จิตไร้สำนึก และความรู้สึก ให้เป็นรหัสข้อมูลที่ถูกจัดเรียงลำดับตำแหน่งเสียใหม่ บนระนาบมิติที่มีกระบวนการศิลปะเป็นกลไก เชื่อมโยงการรับรู้ที่หลากหลายเข้าสู่ตำแหน่งและขอบเขตบนพื้นที่อาณาบริเวณเดียวกัน ภาพสะท้อนจะส่งทอดไปสู่มิติการรับรู้อีกมากมายหรือไม่นั้น ผมมิบังอาจไปคาดเดาได้

งานศิลปและภาพปรากฏของผมคงไม่ใช่ภาพเล่าเรื่องแสดงสถานะในเหตุการณ์ใด ๆ ณ เวลาใด ๆ ในมิติไหนก็ตาม และคงไม่ใช่ภาพอนาคตที่ผมจะจินตนาการคาดการณ์ไว้

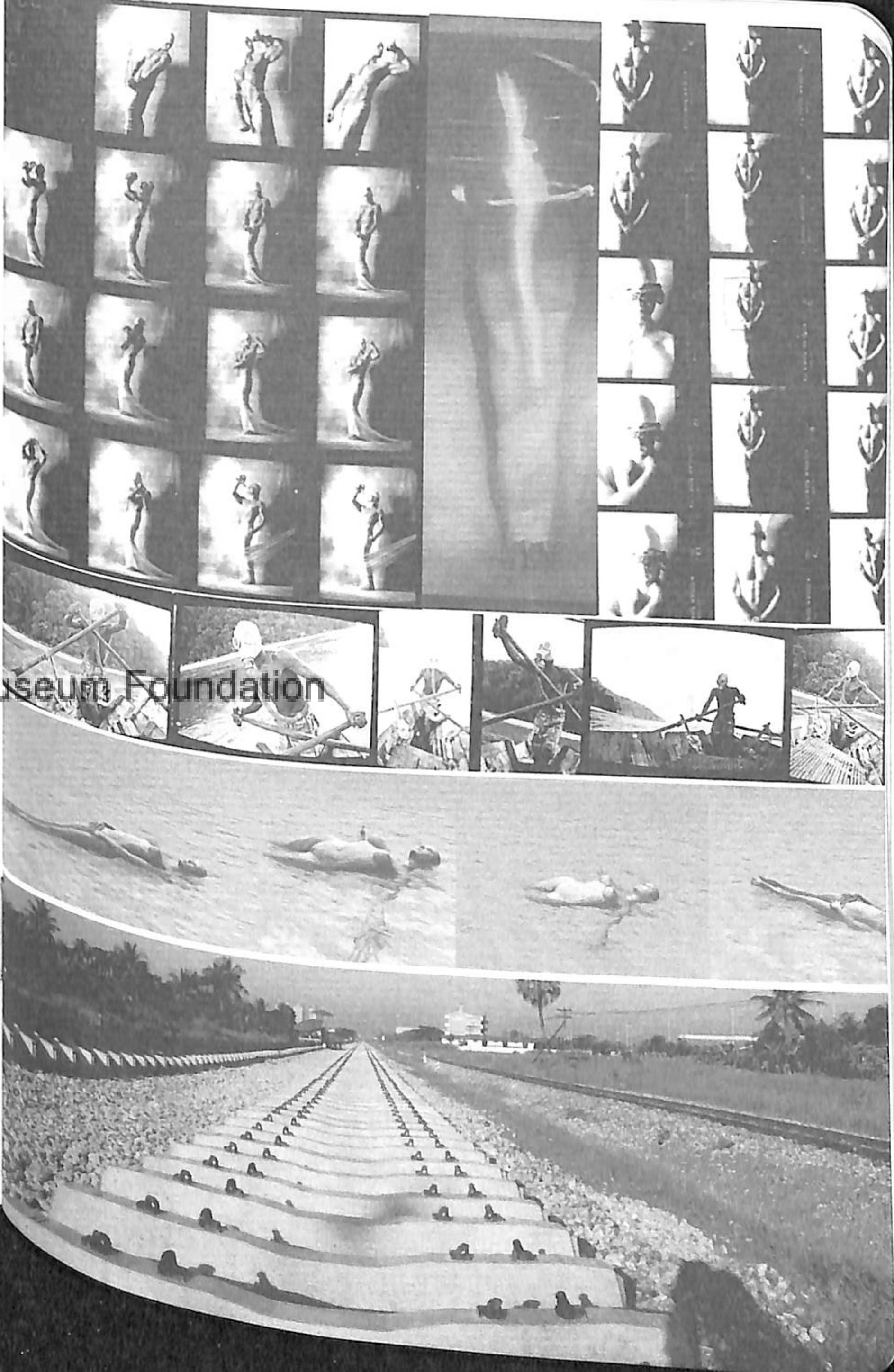

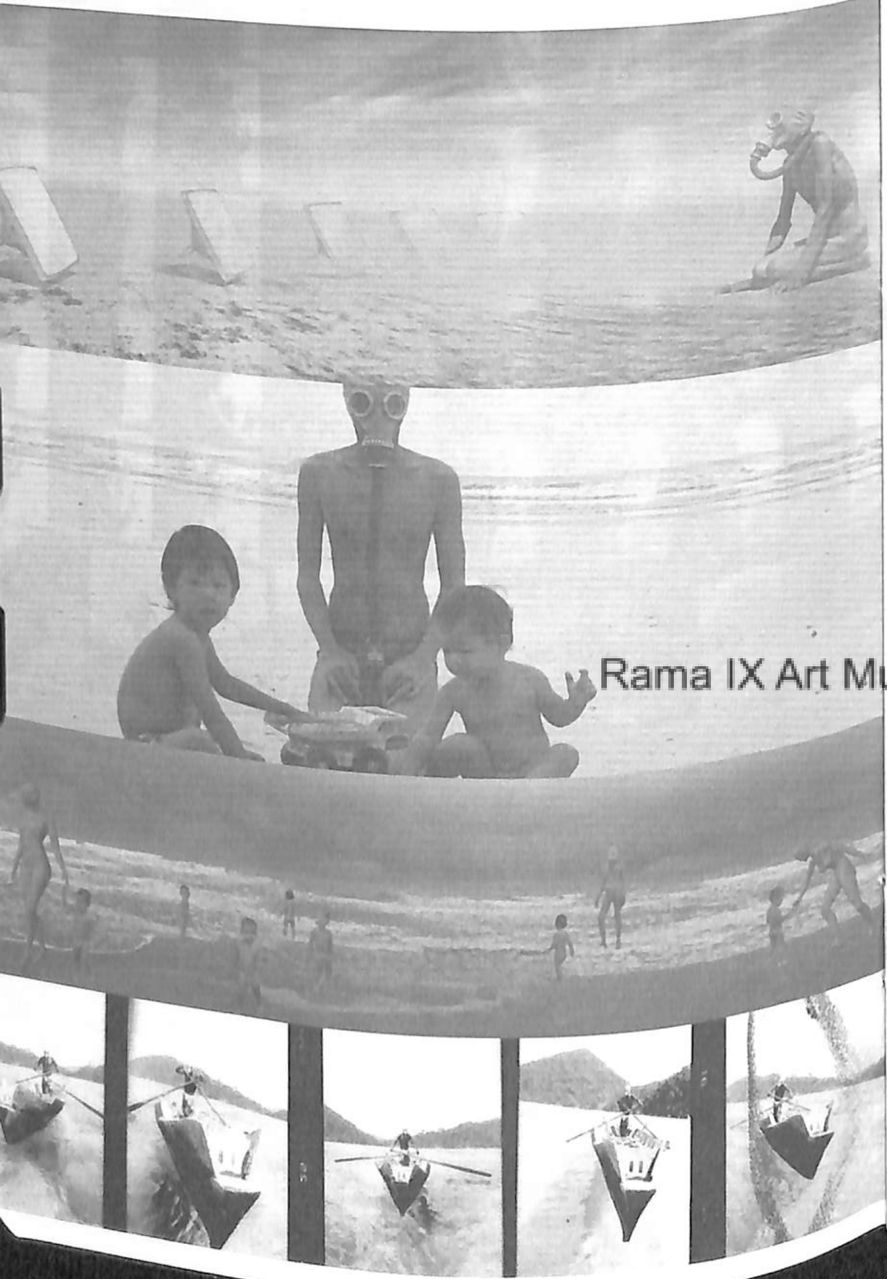

ล่วงหน้า(แต่มันดูเหมือนสิ่งเหล่านั้น) เพียงแต่เป็นการจัดวางระนาบความคิดที่ทาบซ้อนกันอยู่ สะท้อนสิ่งบอกเหตุบางอย่างในความคิดของผมประมวลกับอดีตของสื่อข้อมูลเสมือนที่ถูกบันทึกไว้ ในช่วงเวลาท้ายสุดของวิวัฒนาการ

และ ณ ที่ตรงนี้ จะเป็นเพียงเสี้ยวส่วนธุลี ส่วนหนึ่งของวาระ ตำแหน่งที่ตั้งท้ายสุดของเรา โฮโม เซเปียนส์ บนโลกปรากฏการณ์ใบใหญ่ที่มีอวกาศ ๔ มิติ(timeSpace)ห่อหุ้มเราอยู่ ผมได้ใช้ เครื่องมือ ความคิด เทคโนโลยี ที่จะดักจับ เวลาและข้อมูลเสมือนที่น่าสนใจ ท่ามกลางขยะนวัตกรรมข้อมูลอันมากมายก่ายกอง บนศูนย์การค้าไอทีหลาย ๆแห่ง และบนชุมชนไซเบอร์สเปซในเครือข่ายใยแมงมุม บางครั้งผมแทบจะสำลักกับเทคโนโลยีมาใหม่รายวันของนวัตกรรมซอฟแวร์ ขณะที่ผมกำลังดาวน์โหลดวิธีการใช้ยังไม่ทันเสร็จ เวอร์ชั่นจุดตัวเลขใหม่ที่สุดก็จะออกมาล่อหลอกให้ผมหลุดเข้าไปลิ้มลองอยู่เสมอ บนอาณาเขตแห่งการแบ่งปัน หรือความมักน้อยถ่อมตนในประเทศโลกที่สาม ด้วยปัญญาอันน้อยนิดของคนชายขอบแบบผม การได้อยู่กับขยะนวัตกรรม ได้ขุดคุ้ยสิ่งมหัศจรรย์ในกองขยะผมว่ามันสันโดษพอสมควร พอที่จะให้ผมได้บันทึกภาพในเวลาเสมือนที่จำลองทัศนียเสมือน ในดินแดนที่ผมไม่รู้จักไว้มากมาย โชคดีที่ทุกวันนี้ผมยังไม่ได้มีข้อหา"ละเมิดลิขสิทธิ์"ของสิ่งที่เรียกว่า "นวัตกรรม" ถ้ามันยังเป็นของใหม่ล่าสุดอยู่ แต่ถ้ามันล้าสมัยไปเมื่อไหร่ละก็....มันจะกลายเป็นของฟรีไปทันทีทันใด

แต่มีหลายคนบอกว่าของฟรีไม่มีในโลก

บนอาณาบริเวณว่างแห่งนี้ คุณไม่จำเป็นต้องตั้งนาฬิกา

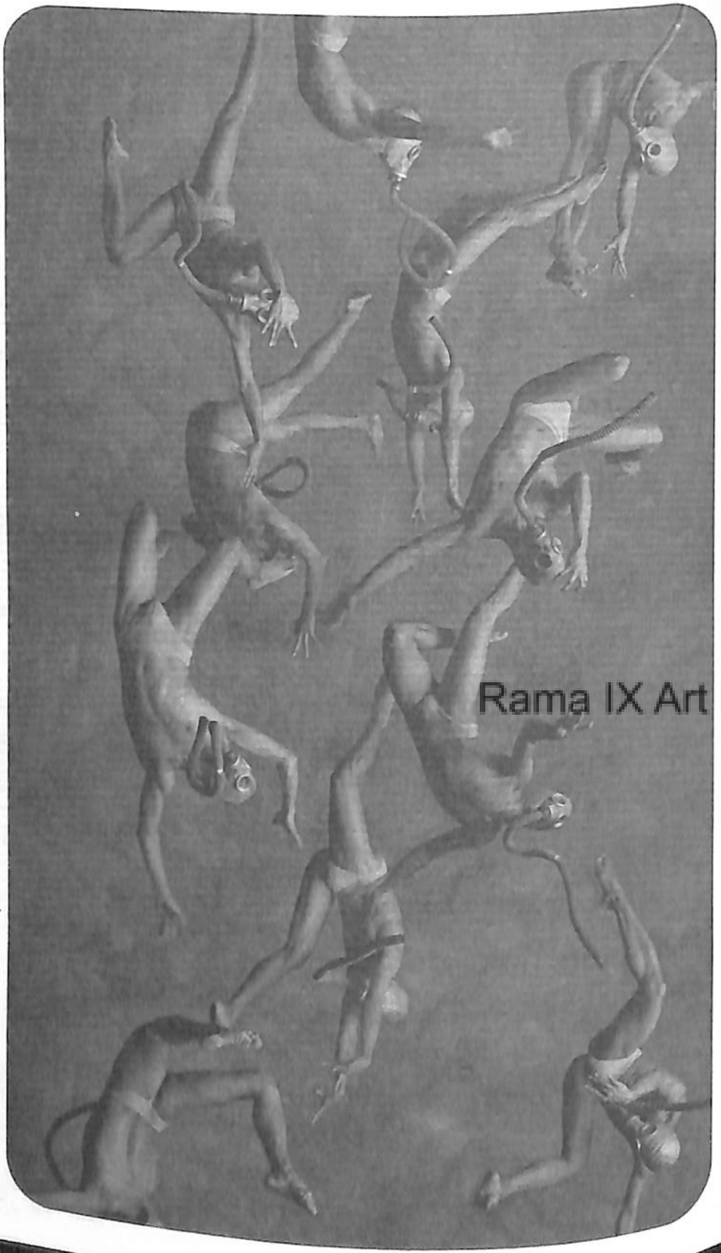

เวลาที่เหลือ ๐๐ (Time Remain 00)

เวลาเสมือนให้ตรงกัน เพียงแต่คุณจะต้องไต่ไปบนเส้นด้ายเวลาที่มีทั้งเวลาจริงและเวลาเสมือนอยู่ด้วยกัน คุณสามารถท่องเที่ยวไปสู่ตำแหน่งไหนของเส้นด้ายอย่างอิสระ ข้อแม้มีเพียงว่าถ้าเราละทิ้งความเคยชินในการรับรู้แบบเดิม ๆได้มากเท่าไหร่ มิติบนเส้นด้ายเวลาจะมีเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น และผมหวังว่า การค้นหาข้อมูลจริง สัจจะความจริงที่มีอยู่ในโลกและจักรวาลก้อนนี้จำต้องฝืนความเคยชิน ของ ความเป็น... อยู่.... คือ....
เพราะ ความจริง(ที่ไม่ลวง) ความงาม(ที่แท้) ความดี(ที่เป็น +)

คือ SHARE WARE ที่ประเสริฐที่สุดที่มีอยู่ในจักรวาล และทุกชีวิตมีสิทธิถือครองเท่าเทียมกัน